Szentes, october 31. 1874. 12-ik szám. Első évfolyam.

ÉSZAKI FÉNY.

HUMORISTIKUS HETILAP.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó hivatalhoz küldendők.

Megjelenik e lap minden szombaton fél iven.

Előfizetési ár:
egy évre . . . 5 frt. — kr.
félévre . . . . 2 „ 50 „
negyedévre. . . 1 „ 30 „

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS
az
„ÉSZAKI FÉNY“
HUMORISTIKUS HETILAP
első évfolyamának második negyedére.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre	**5**	frt.	— kr.
Fél évre	**2**	„	**50** „
Negyed évre. . . .	**1**	„	**30** „

T. előfizetőink és pártolóink!

A már nem soká lefolyó első évnegyedben, — daczára annak, hogy magunk erejére lettünk hagyva és daczára annak, hogy egyedül a helyi viszonyokra kellett szoritkoznunk, — megfeszitett erőnk és akaratunk mellett sikerült — a sok oldalról felmerült támadások ellenében is, — lapunkat fenntartani és a t. közönség becses pártfogását megnyerni!

Most, midőn már a kezdet nehézségén tul vagyunk s könnyebben fogjuk fel álláspontunkat és midőn továbbra is fenntartani szándékozunk: ismételten kérjük a t. közönség becses pártfogását és támogatását!

Valamint eddig, ugy ezután is minden erőnket megfeszitjük és igyekezni fogunk, hogy lapunk a közönség várakozásainak minél inkább megfeleljen.

Lapunkban rövidebb és egyedül előfizetőink mulattatásául szolgáló czikkeket közlünk. — Ha előfizetőink száma gyarapodni fog, lapunkhoz egy negyed rész iv mellékletet nyomatunk, melyen közleni fogjuk a magán és hivatalos hirdetéseket, piarczi árjegyzéket, börze folyamot stb.

Végül figyelmeztetésül megemlitjük, hogy a lapnak elfogadása elismerő nyilatkozatul tekintetik.

A szerkesztőség.

Töredék Vetter naplójából.

II.

Ma nagy öröm ünnepély Amerikában. Cholorádó utczáin pimasz tolongás, kutyák és szobalányok nyomatnak agyon, krinolin aczélok roppannak össze. Öröm, sirás, jajgatás és fogak csikorgatásának zagyvaléka hangzik mindenütt, a Yüfkhe téren iszonyatos nagy ágyu tátja száját az egek felé. Ezek a kóczos eszü anglusok akarnak a hódba lüvődözni. Soha ily förtelmes nagy ágyut! Feltekinték reá s a távolság miatt csak harmad napra láthatám meg tetejét, területe nyolcz világrészt foglal el; golyóbisa pedig majd akkora, mint a fejem.

Szépen el van látva belül déványnyal, falai pedig ablakokkal. Már kezdettem csodálkozásomban vizilóvá változni, midőn láttam, hogy egy macska záratik a golyóbisba. Ugyan mi fekit akarnak vele?? hát hogy fellüvetvén a hódba, csináljon az egerek közt expeditiót s megirván uti jegyzeteit ugorjon le a holdból a föld golyóbisára, Nem szép dolog ily fontos kiküldetést eszetlen állatra bizni. — Gondolatimban igen mélyre elsülyedtem.

Chochándi dohányom vigan pörsögött pelpámban, lefossé puskám biztosan horgonyozott vállamon, Borzám pedig epedve tekintett reám. Én megértém őt s már a következő perczben kiugrasztottam a macskát odujából s beültem Borzámmal a golyóbisba. Fátyolozodott nők közeledtek térden csuszva felém, kezükbe koszorut és sülttyukot emelgetve. — Mintha müzülmánokat látnék tisztelettel csoportosulni egy Mekkában járt Dervizs körül. A legszebbek csókokkal hinték el arczom virágait és egy bordáimat megropogtató öleléssel tejezték ki szerencse kivánataikat utazásomra. — Fikom lelkit, de szerettem volna csak kettőt is elemelni közülök! a virág piramisból, mely fejem fölött emelkedett Borzám huzott ki fülemnél fogvást.

Végre ütött a válasz savanyu percze. — Isten veled Magyarország! Isten veled Sárám!

Azután egy republicánusnak honszerelemtől lángoló szivét bedobták a pirammidlibe. melytől a negyven mázsa puskapor rögtön lángot vetett.

Uram pillants! majd kórságossá lettem a durranásra. A léjutazás rögtön megkezdetett s mire már a golyóbis ablakán kinéztem, akkorra már láttam, hogy nem látok semmit. De fél óra multva oly közel láttam magam a hold golyóbisához, hogy azon meszelővel, — melylyel az eget meszelik, — talán még el is érhettem volna.

Hanem hát még a hold golyobisának partján kikötők, addig legyen hangos csöndesség.

Kifeslett a rózsa . . .

Kifeslett a rózsa
Piros a virágja,
Messze levegőben
Terjed illat árja.

Az én galambom is
Feslő rózsa bimbó,
Hetedhét országban
Nincs hozzá hasonló.

Rózsa bokor mellé
Ha ugy oda állna
Különbséget köztük
Senki nem találna.

Pedig hát külömbség
Közöttük még is van,
Nem lehet, hogy épen
Egyenlők illatban.

Muzsafi.

Egy uj Demosthenes,

ki szólnokolván egyengeti maga előtt az utat.

Tesvéreim!

Gácsországi sittya vérem, mint a hires franczia sompányer veszett pözsgésnek indul, ha ennyi hős honyfiun, telivérű republikánuson legeltethetem szemeim dagályát! Ti, kiknek szűtök, mint a biblia lincomfa bukra lángol a hazaszeretet lobogó szóma tűzétű! Ti, kiknek honyfias szerelme mög óvasztja Nyovalya Zsélma jeges torolmányainak rakotmányait, ti, kiknek véretek felfortyan, mint a Zanzibári Geysir források öbleinek mélyei! Ti mondom megbocsájtotok nekem, ha szörényen vakmerősködök füleitek látására szolnoklanyi. — És bocsássatok meg azért is, hogy Sasvári Jancsit elhoztam hónom alatt, mert tudjátok meg, hogy én vágott nyevű hebri vagyok! ű lesz az én Áron tesvérem ki nyelvemet komendirozza, ha nem találo[illegible] pördülő[illegible]

Ű hozzám hasonló nagy hazafi! csupa bálna fej, kilencz tized része száj! gyilkot üt a stempli szivébe és a Dárius kincséért meg nem nyalna egyet, eladja az accist, zsákba rakja a finánczot, mást nem fizet csak luxusadót, nyársra húzza a németet, kikerget minden kintornást hazánkbú, kitömeti a frakkot, deresre húzza és felvágatja az executiót!

Ám de én nem dicsérem űt tovább, — majd megdicséri ű maga magát, ha szükségét látja.

Tesvéreim!!!... Már a mult században megmondta kaposvári Tiszahermes karthigam czimű kisasszonyában, hogy gnoszcéheauton! a mi magyarul annyit tesz, hogy ismerjetek meg engem, mielőtt követet választanátok. És éppen ez a fontos ok, mely serkentett arra, hogy nyelvemet odújában pihenni ne hagyjam.

Tizenkét hónap multán egy esztendőre ujra próbakűre tesz benneteket a hony! ismét lesz követ rostatió! én eddig még senki által nem ismert szerénységemné fogvást ki nem kijátom, hogy én is fő szeretnék kapaszkodni a Cimborassó mélységes magaslatára. Én ezt nem mon-

Bátran járja Tatár Péter a képzelet
Szárnyán a felemelt bérczeket; utain
Vigasztalja Apolló:
Senkit sem hagy el istene.

*

Ah! ily boldog akar lenni, dicső Pegas
Társad: Nyegle, ki már abrakot is rakott
Jászolodba. Reménylem:
Almodról felemelkedel.

Az „Északi Fény"

MAGÁN TÁVIRATAI.

London. Jövő évi „ebkiállitásra" minden előkészület megtéve. Nagyszerű ebviadal is terveztetik. — Heczcz maiszterül egy elismert tekintély Sir Dudwasiczky megnyerve; sőt ő maga is ténylegesen szerepelni fog s fogait össze mérendi a legmérgesebb szelindekkel. — Diadala kétségtelen.

\+

New-York. Miután a kövérek congressusa oly szépen sikerült, jövő évre egy kóczos szakállak mettingje terveztetik. — Elnök a legbo-

kat kelle elviselnem ha — a levesbe való répa bepalásáért — megkanálnyelezett! és mindezt hazámé, — ezred éves magyar hazámé szenvedtem.

És midőn füleim terjedelméhez elérkezett a hir, hogy K....th és Debzonszki kiirhálták irhájokat és magára hagyták elmaradott árva hazánkat, már akkor az én szenvedésem bögréje is tele szítta magát keserű nedüvel, akkor én ismenekültem, igenis kimenekültem a klastromból! és az erdők vadonyában bujdoklottam a toportyán férgekkel és vadállatokkal. Hogy ez igaz, láthatjátok állatias természetemen is. Vad ómáva éltem és azúta viselek olyan savanyu képet. Igy bujdoklottam én hazámé. De nem hányom fel neki mer ű agya a kenyeret.

És mindezen érdemeimet csak azé hallgattam e, hogy véletlenül a padalá ne ejtsetek. — mert én még most is az vagyok, a ki vótam. A minap csak azér vágtam a födhön egy tál „böfögötököt," mer nem vót mellette piros káposzta, fehér torma és ződ uborka saláta! — Hát kételkedtek-e még tovább hazafiságomban? nem vót-e már e több az elégné?

Apróságok.

X. királyi városba Laos először tévén be lábát, annak rendi és módi szerint először is Bachus templomait látogatá meg. Felöntvén a garadra, kezdett botorkálni az utczákon.

Egy csintalan garabonczás diák megakarván őt tréfálni, ezen szavakat intézte hozzá:

„Ugyan kérem, nem mondhatná meg nekem, hogy a nap, vagy a hold ragyog-e most az égen?"

„Sajnálom öcsém, hogy ezt önnek meg nem mondhatom, — mert én ezen városban idegen vagyok!"

—

Nagy hévvel magyarázza dr. F..... egyetemi tanár az izom rendszert, s egész váratlanul e szavakkal fordul egyik hallgatójához:

„Mondja meg uraságod, hogy ha jól oldalba lököm, melyik izma jő először mozgásba?"

— „A jobb tenyerem, mert ugy törűlöm képen a tekintetes urat, hogy még a 99-ik unokája is megemlegeti!" — felelt az elmés hallgató.

Szemlélsz nyulni kicsinyded
Lantomhoz? mi bajod? nyerits.

*

Orolsz rám? szabadon nyögd ki hibáimat;
A szecskát, ha talán meg nem elégeled
S szárát a kukurucznak
Jó duplán kikapod ma azt.

*

Múlván a sivatag tél, puha szárnyakon,
A forró sugarak érlelik ám meginl
Szivednek örömére
A testet nevelő zabot.

*

Hanczuznak mekegés közt a vidám juhok
Torkán vigdalokat billeget a kos is;
Mert köztök legelészget
Borzas főnökük a csacsi.

*

A csordán mihelyest kél az aranyhaju
Hajnal — a tehenek bőgedelemjei
Töltik a levegőt be
Mert köztök vagyon a bika.

*

dom senkinek, én ezt magamba zárom. De azér kimondhatom bizvást, hogy én is szittya magyar vagyok, ázsiai szittya magyar! igenis ázsiai, mert ditső őselejim a molukki szigetekről vándoroltak be Gácsországba, innét pedig Pannóniába néhány pipaszárral. Az a hires anglus Derviny nem vezette hűbben az majmok törzsfáját, mint az én Elejim. Én magyar nemes vagyok, fővezetem származásomat egész Svatoplukig! Nekem gyerek koromba se vót hátúgombolos nadrágom, szivtelenül össze téptem volna azt! mert az zsidó gyereket illet nem magyar fiut!

Ám de még ez mind nem érdem. Tudnotok kell még azt is, hogy én a legtisztább igazságnak is kitekerem a nyakát és hogy tréfából se szoktam igazat szólani! Tudnotok kell még azt is, hogy midőn a ribilióban megzuhant a lárma dob, midőn sikra szálltak a dicső honyvidek megöklelni a nimet svalizsérokat, akkó én se töltöttem pipázással a napot, hanem iszonyú kénokat szenvedtem hazámé! Iszonyúkat igen is! Sebesült lettem. Kezeim feltörtek a klastrom csengettyűinek durva kötelei! koplaltam, azonfölül éheztem is mint a marha! s a

zontosabb és mosdatlanabb szakállu hős. — A közvélemény Dudwai Jolsiphson mellett nyilatkozik, s egylet is alakult, melynek tagjai egy évig nem fognak mozsdani, hogy elnökükhöz — habár csak némileg is — hasonlók lehessenek.

+

A természet tudósok figyelmébe. Közelebb egy remek példány Chaméleon fedeztetett fel a szentesi határban, mely szinét meglepő gyorsasággal változtatja s a körülményekhez képest különbféle alakban tűnik fel, tehát afrikai czimboráját messze tulhaladja. Neve: CMAMÉLEON BUTHAICUS. Ajánljuk a muzeumnak megszerzés végett.

Városi hiresztelési könyvből.

Csucs Ferenz fertón Nagya vajekivó, vagy ríszer vagy ríszebe.

Most mán tehát nagyságos figyelmetekbe ajánlom Perszónám, mer itt lesz a válságos pillanat, melyben vagy Caesar-t, vagy csizmadia inast kellend fognom! Két kandidatus közül akár én rám voksoltok, akár pedig másra nem, az mindegy! Ne féljetek, hogy nem felelek meg kötelességemnek. Ha hallgatni kell, ott leszek én; ha orditani kell, ugy oda is elviszem hónom alatt Sasvári Jancsit, van annak födig érő szája. — Most pedig kévánom, hogy sokáig éljenek mind azon hazafiak, kik martyromságot szenvedtek magyar hazánké!!!

ÓDA.

(Virág B. után.)

Rimánkodja Sánta Pegasusához

NYEGLEFI-N.

Mit gyötröd szivemet óh Pegas!
Durczáskodva miért hemperedel le mikor

„Mi lóg a te szemeden Jancsi?“ szólitja meg kocsisát a házi ur.

— „Hát kérem alásan, a reczeft a mit a doctor ur irt; egy kis támadás van a szememen, hát csak azt akarnám vele eloszlatni.“

—

Mit bámulja maga mindig az én leányomat? tudja meg, hogy az társaságba nem illik! kikérem máskor magamnak!

— Kérem én csak a frisuráját néztem oly figyelemmel, igen csinosan fésülködik.

— Igen? óh! ugy boldoggá teendem önt, — szólt a mama — most hozattunk Pestről ujat, a régit önnek fogja leányom ajándékozni szépen megfésülve. Majd gyönyörködhetik benne a mennyit tetszik.

—

Laptulajdonos és kiadó: **Szakál Mihály.**

Felelős szerkesztő: **Kovács Károly.**

Szentesen nyomatott Cherrier Jánosnál. 1874.